

عنوان: تاثیر آموزش برنامه آرام کردن کودک بر گریه نوزاد

استاد راهنما:

استادان مشاور:

سرکار خانم دکتر شراره خسروی

سرکار خانم دکتر یعقوبی - سرکار خانم فاطمه رفیعی

پژوهش و نگارش: جابر عسگری

رشته تحصیلی: پرستاری کودکان تاریخ دفاع:

۱۳۹۹/۱۱/۱۸

گریه نوزادان برای تمام افراد بزرگسال کم و بیش استرس زا است. عصبانیت والدین به علت عدم موفقیت در آرام کردن نوزاد می تواند بروز پیامدهای نامطلوبی مانند سندروم تکان نوزاد را در پی داشته باشد. سندروم تکان نوزاد اغلب به وسیله تکان شدید نوزاد در پاسخ به گریه به وجود می آید و می تواند باعث صدمات سر و ضایعات نورولوژیک در نوزاد گردد. از جمله دلایل بروز این سندروم کمبود آگاهی والدین درباره این پدیده قابل پیشگیری می باشد. در نتیجه آموزش دستورات عملی های آگاهی دهنده به والدین درباره گریه نوزاد و نحوه صحیح مواجهه با آن، در پیشگیری از بروز این سندروم می تواند کمک کننده باشد. لذا این پژوهش با هدف تعیین تاثیر آموزش برنامه آرام کردن کودک بر گریه نوزاد بر روی ۵۰ مادر نخست زای و نوزادان سالم آنها که جهت غربالگری های دوره نوزادی به مرکز جامع خدمات سلامت شماره ۴ شهر رشت مراجعه کرده بودند انجام گردید. لازم به ذکر است آرام کردن کودک برنامه ای بومی سازی شده شامل روش های رفتاری برای کاهش مشکلات گریه و بیقراری نوزادان می باشد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که برنامه آرام کردن کودک تاثیر مثبتی بر کاهش گریه و آرام کردن نوزاد، افزایش اعتماد به نفس و کاهش اضطراب مراقبان و ارتقا ارتباط مادر و نوزاد داشته است. با توجه به اینکه این مداخله فرآیندی آسان و بی خطر می باشد، پیشنهاد می شود به عنوان روشی موثر به مادران آموزش داده شود. از سوی دیگر نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که با به کارگیری روش های آسان و موثری مثل برنامه آرام کردن کودک می توان از عواقبی همچون سندرم تکان کودک جلوگیری نمود که این امر اهمیت توجه به پیشگیری در سطح اول را نشان می دهد. پیشنهاد می شود چنین برنامه هایی در برنامه های آموزشی دانشجویان و کارکنان پرستاری گنجانده شود تا علاوه بر ارتقا اعتماد به نفس و خودکارآمدی والدین در مراقبت از نوزادان خود، از اختلالات ارتباطی بین والدین و کودک نیز پیشگیری به عمل آید.

A Thesis Presented for the Degree of master (MSc.) in pediatric nursing

Arak University of Medical Sciences,

Nursing School

Feb, 2021

By:

Jaber Asgari

Supervisor:

Dr. Sharareh Khosravi

Advisors:

Dr. Yasaman Yaghoubi

Miss Fatemeh Rafiee

Title: Effect of calm baby program on neonates' cry.

Abstract

Introduction: Newborn's crying can be a sign of pain, discomfort, hunger or fatigue and is interpreted according to the context. Responding to crying plays a key role in determining the quality of parent-child relationships. Today, studies aim to provide information about infant crying, guidance on how to manage it, and parental feelings during infant crying. In the present study, the effect of teaching a baby calm program on newborn crying to mothers was studied.

Materials & Methods: This clinical trial was performed on 50 nulliparous mothers and their healthy newborns (in two intervention and control groups) who referred to Comprehensive Health Services Center No. 4, Rasht for neonatal screening. Before intervening in the 3-5-day visit, the 24-hour newborn crying form was completed by both groups for one week. At the 14-15-day visit, the newborn calm program was presented to the mothers in the form of a one-hour face-to-face meeting and a pamphlet containing relevant educational content. They were asked to perform the intervention regularly every day. Within a week after the intervention, the newborn crying form was completed again by the mothers in both groups. Then, at the 28-30-day visit, the forms were delivered from the mothers and the results were compared in the two groups. During the study, the researcher made telephone calls (twice a week) to emphasize completing the form and responding to parental concerns. Data was analyzed using SPSS version 23 and the variables were analyzed by Chi-square, Mann-Whitney, Fisher's exact test, Independent t-test and Wilcoxon.

Results: Data analysis showed that there was no significant difference between the two groups in terms of demographic characteristics. The mean crying time of the newborns before the intervention was 4.77 ± 1.83 in the intervention group and 4.91 ± 2.18 in the control group, which was not statistically significant ($p = 0.803$). The mean crying time after the intervention was 3 ± 1.21 in the intervention group and 4.52 ± 2.4 in the control group, which shows that the mean crying time after the intervention in the two groups was statistically significant ($p = 0.026$) and in the control group was significantly more than the intervention group. The changes in mean crying time in the intervention group decreased from 4.77 ± 1.83 to 3 ± 1.21 and was significant. Also, in the control group, it decreased from 4.91 ± 2.18 to 4.52 ± 2.4 and was significant. But the decrease was 1.74 ± 0.74 in the intervention group and 0.388 ± 0.6 in the control group. Therefore, although the changes in both groups were decreasing, the decrease was greater in the intervention group.

Conclusion: The results show that the intervention is effective and reduces crying and calms the baby more. Given that this intervention is an easy and safe process, it is suggested that it be taught to mothers as an effective method.

Key Words: Newborn, Crying, Calming